A cartoon illustration of a scientist with glasses, a white lab coat, and a large white afro, holding a book and looking excited.

kemelő

Tavaszi Szám

IMPRESSZUM

Főszerkesztő	Grieszler Hédi
Főszerkesztő-helyettes	Hegedűs Ádám Gábor
Felelős szerkesztők	Adorján Adrienn Gurin Attila Röhberg Melinda
Olvasószerkesztők	Grieszler Hédi Kovács Andi Szabó Bence István
Tördelőszerkesztők	Grieszler Hédi Szabó Emese Kinga
Írók	Berente Zsófi Hegedűs Ádám Gábor Horváth Márk Sándor Kis Dorka Kovács Andi Pfeil Anna Szabó Bence István Fehér Anna Ott Anna
Borító	Pfeil Anna
Kémlelő	

A Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar Hallgatói Képviseletének ingyenes kiadványa.

Kiadja a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem.

facebook.com/kemlelo

instagram.com/kemlelobme

kemleloszerk@gmail.com

TARTALOMJEGYZÉK

01	Üzenet a múltból 2.	4
02	Személyiségteszt	8
03	Kriptogram	12
04	Mágnestalpú	13
05	Ízlelő	14
06	Kémiai diszciplínák	16
07	A Nagy Medvesajt Teszt	18
08	Kolonizáció	20
09	Groteszk teremtéstörténet	23
10	Logigrafika	25
11	Színező	26

Üzenet a múltból

Visszatekintő interjú a Kémlelő korábbi tagjaival

2. rész

Dr. Papp Soma

Folytatjuk beszélgetéseinket a Kémlelő szerkesztőségének egykori tagjaival. A második cikkben vendégünk Dr. Papp Soma, a Szervetlen és Analitikai Kémia Tanszék egyetemi adjunktusa, aki a nem is olyan távoli múlt szerkesztőségéről és hallgatói életéről mesél nekünk.

Bence

Mettől meddig volt a Kémlelő tagja, és milyen feladatokat látott el?

Ha jól emlékszem, 2013-ben vagy 2014-ben csatlakoztam - kicsit megfakult, hogy melyik évben. Kezdetben cikkíró, majd később főszerkesztő voltam 2017-ben 2018-ban. Utána segítettem még az azt követő generációt is, de azt követően egy külföldi tanulmányi úton voltam, és átadtam a vezetést az utódoknak. Mikor visszaértem, szinte egyből jött is a covidos időszak, ami jelentősen hátráltatta a tevékenységeket.

Mik voltak a jellegzetességek az akkori szerkesztőségben? Hogyan készült a Kémlelő?

Ekkoriban igen intenzív szerkesztőségi munka volt: hetente volt szerkesztőségi gyűlés, aminek egy igen szigorú és jól kialakult rendszere volt. Havonta jelent meg a Kémlelő (a nyári hónapokat leszámítva), tehát évente 9 vagy 10 lapszám volt. Emiatt folyamatos munkára volt szükség.

A hónap elején mindig volt egy lapszám-összeállító gyűlés, ez volt a legfontosabb. Összegyűlt az egész szerkesztőség, és megbeszéltük, hogy ki milyen cikket fog a következő számba megírni.

Voltak aktualitások, például a karácsony vagy a vizsgaidőszak, akkor megbeszéltük, hogy milyen ezekhez kapcsolódó cikkek kerülhetnek be.

Voltak, akik konkrét ötletekkel érkeztek, hogy miről szeretnének írni, ezt akkor megbeszéltük. De többször előfordult, hogy hiába volt valakinek egy jó ötlete, át kellett tenni a következő számba, mert már nem volt elég oldalszámunk.

A következő heti alkalom egy érdekesség volt: egy képregény-összeállító gyűlés. Akkoriban volt egy képregény a Kémlelőben - nem volt túl nagy, néhány rajzos. Egy nagyon ügyes grafikusunk készítette. Ennek a sztoriját találtuk ki, hogy mi legyen az adott kockákban, mi történjen.

Erre egy külön gyűlést szántunk, ez inkább ötletelés jellegű volt, nem túl hosszú.

Aztán volt egy gyűlés, amit a szerkesztőség mindenképpen magára szánt. Általában a szerkesztőségi ügyek megbeszéléséről szólt, mindenről, ami nem a cikkek. Ez lehetett akár egy csapatépítés, egy képzés, valamilyen adminisztratív jellegű dolog, vagy ami az emberek lelkét nyomta, és meg lehetett beszélni. Ez volt a "HR-es gyűlés".

Miben különbözött a régi Kémlelő a maiótól?

Akkoriban volt egy újságíró képzésünk, tehát úgy lehetett valaki Kémlelős, ha ezt elvégezte. Egy időszakban mindig ezt tartottuk hétről-hétre a gyűlések időpontjában. Később ehhez feladatok is társultak, próbacikkeket kellett írni vagy javítani.

Ez azért is volt jó, mert ezáltal az utánpótlás-nevelésnek is volt egy szabályozott formája.

Időnként mentünk kirándulni is, legtöbbször Gödre, ahol a BME-nek van a mérőháza a Duna mellett. Ezek sem csak a csapatösszetartásról szóltak - bár az is nagyon fontos volt - hanem képzésről is. Napközben, főleg délelőtt arról szólt, hogy továbbképezzük magunkat. Voltak előadások, néhányat magunknak szerveztünk, de voltak, amiket meghívott előadók tartottak.

Milyen nehézségekkel találkozott a szerkesztőség?

Többfajta nehézség is volt. Általában a nyomdai szerződéssel volt a legnagyobb problémánk - éppen melyik nyomda és hogyan vállalta, ez mindig időszakos volt. Általában egy adott lapszámra volt kiírva pályázat, emiatt előfordult, hogy a régi pályázat már kifutott, az új pedig még nem készült el.

Amit inkább kihívásnak neveznék, hogy mivel havonta kellett megjelenni, ezért a munka nagyon nagy fegyelmet kívánt mindenkitől.

A cikkeknek pontosan be kellett érkezniük egy adott időpontig, hogy a tördelő

el tudja készíteni. Ezután a felelős szerkesztő és az olvasószerkesztő is átnézte, majd utána lehetett kiküldeni a nyomdának. Ha bármelyik elem megcsúszik a folyamatban, az napokkal eltolta volna a megjelenést.

Erre azért is kellett figyelni, mert próbáltuk úgy összeállítani a lapokat, hogy az mindig aktuális legyen. Például a Show's Sonkára és a Vegyésznapokra mindig volt egy különszámunk, amikben benne voltak a fellépők és a heti program. Ez nagyon kínos lett volna, ha nem jelenik meg, mire a rendezvény elkezdődik. Tehát itt egy pár nap csúszásnál nem is lett volna értelme kihozni a lapszámot.

Hasonlóan volt a Gólyaszámmal is, amit mindig a reghét első napján kiosztottunk a gólyáknak, benne a heti programmal és rájuk szabott tartalommal.

Van olyan emléke, amire máig szívesen gondol vissza?

Amikre szívesen visszagondolok, azok a közös karácsonyozások. Ezek meghitt alkalmak voltak, ott csináltuk a Martosban a Kémlelő irodában, mindig nagyon jó hangulatban teltek, kicsit készülve az ünnepre. Volt ilyen karácsonyi húzás és ajándékozás is.

A szerkesztőség egy jó baráti társaság volt, még úgy is, hogy nagyon sok évfolyamról voltak tagok. Gyakorlatilag korosztályokon átívelő baráti közösség volt, nem arról volt szó, hogy egy nagy baráti kör van egy évfolyamon, és az adja a magvát az egésznek, hanem mindenki a Kémlelőhöz kötődött.

Hozzájárult valamiben a Kémlelő a tanulmányaihoz, munkájához?

Hálás vagyok azért, hogy kipróbálhattam magam vezetői szerepben a Kémlelő révén, hiszen ez egy teljesen más perspektívát adott nekem, mint az egyetemi tanulmányok. Az ember egy olyan felelősséget kapott, hogy a végső láncszeme legyen valamilyen folyamatnak. Akinek az egészet össze kell fognia, az egészet működésben kell tartania, miközben a

felelősség az ő vállán nyugszik.

Ez teljesen más, mint amikor cikkíróként dolgoztam, ahol néha én is késtem a cikkekkel. Volt, hogy a főszerkesztő már harmadjára szólta, hogy miért nem küldtem el még. Amikor az ember átkerül a másik oldalra, az már teljesen más. Én is tudtam, hogy milyenek az írók, és nagyon megengedő voltam velük: hiszen a kreatív stábbal kell a legmegengedőbbnek lenni, mert parancsra nem lehet jól írni. Akik nem a kreatív munkát végzik, azoktól sokkal nagyobb fegyelmet kellett elvárni - elsősorban saját magamtól.

Amikor főszerkesztő voltam, tulajdonképpen minden este kellett valamit foglalkoznom a lappal. Számon kellett tartani, melyik író hol tart, mi hiányzik még, előkészíteni vagy levezetni a gyűlést, átolvasni és szerkeszteni a cikkeket, egyeztetni a tördelést, egyeztetni a HK-val, összeállítani és kiragasztani a Kultúr WC-t, és így tovább.

Cikkíróként pedig azért volt nagyon jó benne lenni, mert a kreativitását így megélhette az ember, szólhatott másokhoz. Azt a kreativitást, ami nem a műszaki-természettudományos, hanem inkább a humán érdeklődésből táplálkozik.

Például nagyon szerettem a Kultúr WC-t, mert az egy jó lehetőség volt arra, hogy valamiféle üzenetet eljuttassunk a hallgatókhoz: kedvenc verseket, kedvenc idézeteket vagy egy jópofa mondást. Az ember néha olvasott valamit, azt "elmentette" magának, aztán amikor készült a Kultúr WC, akkor ezekből rakta

össze. Kicsit olyan volt, mint egy Twitter: az ember kipoztolt valamit, ami megfogalmazódott benne, vagy amit olvasott valakitől - csak egy másik, kicsit hagyományosabb platformon adja át, szokatlan helyen. Kimondottan jópofa dolog, ami szerintem egyedi. Aki volt kollégista, az tudja, mi az a Kultúr WC, ami egy közös identitástudatot ad a Martosos diákoknak.

Milyen volt a hallgatói élet tíz évvel ezelőtt?

A hallgatói élet ebben az időszakban nagyon pezsgő volt. Rengeteg új kör alakult akkoriban. Amikor én kezdtem az egyetemet, akkor még nagyon limitáltak voltak a lehetőségek. Persze már akkor is megvoltak a hosszabb történelemmel rendelkezők, mint a Stúdió vagy a Szakkollégium, de a Mentor Kör például akkoriban alakult.

Akkor még friss dolog volt, mára pedig egy fontos, nagy történelemmel rendelkező kör.

Emlékszem például a Film Körnek az alapítására, ott is voltam az alapító gyűlésen. De nagyon sok más kör is akkor alakult, például a Társasjáték Kör, a Bor- és Sajt Kör vagy a Reggeliztető Kör.

Jellemző volt, hogy sokan 3-4 kör tagjai is voltak, akár hallgatói képviselőként is. Viszont a Kör Expót leszámítva nem nagyon voltak olyan nagy programok, ahol a körök sok időt eltölthettek volna egymással. A Kari Piknik ennek egy nagyon jó felelevenítése, a Kör Expó csak egy bemutatkozója volt a köröknek: az nem is volt annyira hatékony, mert nem hoz-

ta meg úgy a kedvet a csatlakozáshoz.

Én úgy látom, hogy most is nagyon színes ez az élet, nagyon sok mindenhez lehet csatlakozni, és az is a jó, ha minél többen csatlakoznak legalább egy ilyen öntevékeny körhöz. Ez a szakmájukon kívül egy közösséghez tartozást ad, és olyan készségeket tudnak fejleszteni, amit a képzés nem, vagy nem hangsúlyosan fejleszt, pedig nagyon fontos lenne ezeket is megszerezni.

Mit üzenne a Kémlelő jelenlegi olvasóinak?

Először is azt, hogy nagyon jó, hogy olvassák a Kémlelőt, és olvassák is mindig! Vegyék a kezükbe, mert nagyon fontos az olvasás. Ne csak képernyők előtt töltsük az időt, becsüljük meg, hogy van még valami, ami fizikailag a kezünkbe kerül.

És hogy miért is olyan fontos ez? Otthon nekem még most is rengeteg Kémlelő van, és ha az ember néha átpakol, akkor kezébe kerül, így pedig eszébe jutnak az egyetemi évek róla. Nem csak a jegyzetek és a tankönyvek maradnak hátra, hanem olyan fizikai emlékek is, amik a kedves, vicces, szórakoztató momentumokat idézik fel.

Az egyik legjobb érzés Kémlelősként az volt, amikor megjelent az új lapszám, és az emberek örömmel vitték. Amikor kitettük itt a CH épületben az állványra, vagy a kollégiumban a forgóvillára, és egy pár óra múlva láttuk, hogy üresek.

Annál jobb érzés nem volt, amikor számomra ismeretlen emberek beszélgettek mellettem, és mondták, hogy olvastak egy tök jó cikket - én pedig tudtam, hogy azt a cikket én írtam. Ez fantasztikus érzés, emiatt érdemes Kémlelősként lenni, engem ez nagyon hajtott előre - az olvasóknak szórakozást és információt nyújtani, kicsit színesíteni az egyetemi létüket.

Ha pedig valaki nem szereti a Kémlelőt, de most mégis olvassa, és azt gondolja, hogy csupa béna cikk van benne: annak pedig azt üzenem, hogy írjon cikkeket és csatlakozzon, tegye jobbá az újságot! Én is azért csatlakoztam, mert voltak olyan cikkek, amiknél azt éreztem, hogy ennél még én is jobbat tudnék írni, mert azok annyira nem tetszettek.

Őslény személyiségteszt

Ancsa

1. Az alábbi tárgyak közül melyiket vinnéd magaddal egy lakatlan szigetre?

- a) Gyufa
- b) Szögek és kalapács
- c) Előre elkészített új
- d) Madzagok

2. Mekkora efforttal vagy hajlandó magadnak ételt keresni a mindennapokban?

- a) Általában gondosan előre ki-gondolom, hogy mit szeretnék enni, bevásárlók, majd azt megfő-zöm/megsütöm
- b) Impulzus alapú bevásárlás, majd lehetséges főzés, de nagyobb valószínűséggel rohad bele min-den a hűtőbe
- c) Készéltelt vásárolok, nem va-gyok hajlandó főzni és mosogatni
- d) Maximum rendelek

3. Ha választhatnál valamilyen állati tulajdonságot, mi lenne az?

- a) Kopoltyú
- b) Szárnyak
- c) Agyarak
- d) Éjjellátás

4. Becsületesen bevallva hány km-t tudsz lefutni kocogó tempóval?

- a) 3 km alatt
- b) 3-10 km között
- c) 10 km felett
- d) Attól függ, hogy üldöz-e vala-mi, vagy kergetek-e valamit

5. Milyen a tájékozódási képessé-ged?

- a) Követem a Napot
- b) Csodálatos belső iránytűm van
- c) Nem tökéletes, de elboldogulok
- d) Nem létezik olyan valóság-sík, amiben nem tévedek el

6. Hol élnél az alábbiak közül a leg-szívesebben?

- a) Gondwana (ősi szuperkonti-nens, amely magába foglalta a déli félteke mai kontinenseit és szigeteit)
- b) Laurázsia (ősi szuperkontinens, amely tartalmazta az északi fél-gömbön elhelyezkedő mai konti-nensek többségét)
- c) Tethys-óceán (a Pangea „C” alakjának belsejében, a Laurázsia és Gondwana közötti öbölben ki-alakult óceán)
- d) Panthalassza-óceán (világóceán, amely körbevette a Pangeát)

7. Hogy reagálsz stresszhatásra?

- a) Elfutok
- b) Először pánikolok, majd meg-oldom a helyzetet, majd meglepő-dök, hogy most sem haltam meg
- c) Felettem a stressznek nincs hatá-sa, a remegés normális
- d) Jól

8. Az alábbiak közül melyiktől félsz leginkább?

- a) Vegymű
- b) Rovarok
- c) Magasság
- d) Sötétség

9. Ha megjelenne előtted egy repe-nomamus mi lenne az első reakciód?

- a) Sikítás vagy hasonló hangos hang kiadása
- b) Nevetés
- c) Elkezdennem le vadászni
- d) Elsétálnék mellette (ezen az egyetemen már semmi sem lep meg)

10. Mennyire szereted a hideget?

- a) Semennyire (elegem van, legyen már nyár)
- b) Ennyire nem hat meg az időjá-rás, fel tudok öltözni
- c) Nagyon otthonosan érzem ma-gam hidegben
- d) Úgy érzem a jégkorszak az én időm volt, de lemaradtam róla

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
a) 1	a) 3	a) 3	a) 3	a) 2	a) 2	a) 1	a) 3	a) 1	a) 3
b) 3	b) 2	b) 1	b) 2	b) 1	b) 4	b) 4	b) 4	b) 3	b) 1
c) 2	c) 4	c) 2	c) 4	c) 3	c) 1	c) 3	c) 2	c) 2	c) 4
d) 4	d) 1	d) 4	d) 1	d) 2	d) 3	d) 2	d) 1	d) 4	d) 2

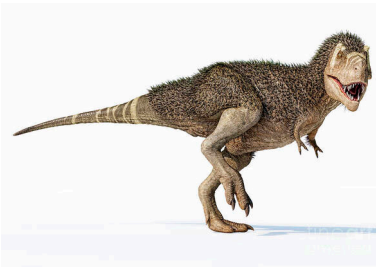
Pterodactylus (10-17 pont)

A pterodaktulusz vagy pterodactylus a repülő őshüllők rendjébe (pteroszauruszok; vagy „szárnyas gyíkok”) tartozik, és a tudomány mai állása szerint ennek a rendnek a tagjai voltak az első gerincesek, akik szert tettek a repülés képességére (ami elég menő). A pterodaktuluszok kisebb testű ragadozók voltak, akik főleg halakkal, kisebb tengeri élőlényekkel és rovarokkal táplálkoztak, amit a csőrükben ülő apró, hegyes fogak tettek lehetővé.

Fordult elő veled, hogy olyan lelkes voltál, hogy szinte szárnyaltál? Volt már olyan, hogy vizsgáról úgy kivágtak beugrón, hogy földet sem értél? Tömtél már be részegen? Ha ezek egyike is megtörtént veled, akkor már majdnem tudod milyen érzés pterodaktilusznak lenni. Mint az aranyos repülő hüllőink, te is mestere vagy az egyensúlyozásnak, bár te inkább a teendők és szórakozás között, mint a levegőben, és borzalmasan irigyelhető sebességszabályozással rendelkezél, tudod hol vannak a határaid, pontosan tudod mekkora lendülettel tudsz átrepülni felettük. Fossziliák alapján feltételezhetjük, hogy a pterozauruszok kolóniákban éltek, ami egy bizonyos szintű szociális viselkedést jelent, ami rád is igaz lehet. Szereted a társaságot, azonban nincs szükséged rá a mindennapok átvészeléséhez, nem csüngsz másokon. A repülő őshüllők menők. Te is az vagy. Egy kicsit. Azért ne szállj el magadtól. A pterodaktilusok agymérete a testükhöz képest nagyobb volt, mint a legtöbb mai hüllőé, azonban kisebb, mint a madaraké és emlősöké. Valószínűleg jó térérzéssel rendelkeztek (ami valljuk be, a repüléshez jól jön), fejlett látásuk volt és képesek voltak összetett mozgáskoordinációra. Ami azt jelenti, hogy jártak már nálad fényesebb elmék ezen a Földön, sőt az egyetemen is, de ők nem tudtak repülni. Úgyhogy 1:1. Kiegyezhettek egy döntetlenben.

Tyrannosaurus rex (17-24 pont)

A Tyrannosaurus rex másnéven T. rex kétségtelesen a legismertebb dinoszaurusz, talán legismertebb ősszaj, népszerűségére számtalan okot sorolhatunk fel. Ezek a hüllők az egyik legnagyobb, valaha élt, szárazföldi húsevők (szakértők szerint elsősorban dögevők) voltak, jellegzetes megjelenéssel. Nincs olyan ember a Földön, aki ne ismerne a T. rexeket, másnéven a Zsarnokgyíkot, így te is saját ismeretségi köröd királyának hiszed magad.

A Tyrannosaurus rex harapási ereje az egyik legerősebb a szárazföldi állatok között (kb. 35-60 ezer newton), amit úgy lehet legegyszerűbben elképzelni, hogy a fogai nem vágásra, vagy harapásra voltak optimalizálva, hanem csont-összeroppantásra. Te is hasonlóan ijesztőnek és elérhetetlennek próbálsz tűnni, ami sikerül is, amíg az emberek meg nem ismernek jobban. Mikor a többiek közelebb kerülnek hozzád, rájönnek, hogy mennyire szórakoztató tudsz lenni. Senki nem lepődne meg, ha esténként hatalmasra tátott szájjal csattognál a folyosón, amíg valaki rád nem hívja a kolimenterokat. Zsarnokgyík, persze. Nálad kevés bohókásabb zsarnokkal találkoztam. Nem jellemző rád a csoportos viselkedés, inkább magadnak való, magányos ember vagy, aki szereti egyedül megoldani a problémáit, mert így tisztábban látod a célokat, és valljuk be sokszor a társaság csak eltereli a figyelmed. A T. rex agya nagyobb volt, mint a legtöbb más hozzá hasonló dinoszauruszé, képes volt tanulni. Te egy olyan fajta ember vagy, aki előrelátása ellenére, elköveti a saját hibáit, viszont a nehezebb úton tanulsz is belőlük.

Elasmosaurus platyurus (25-32 pont)

Az elasmosaurus platyurus az egyik legmegtevesztőbb, tengeri őshüllő, ami méltón érdemeli ki az emberek kíváncsiságát és szeretetét. Testfelépítése és szokásai rendkívül érdekesek (számomra legalábbis), ugyanis az állatnak rendkívül hosszú a nyaka (72 nyakcsigolyából áll, összehasonlításként, az embereknek 7 darab van), ami testhosszához több mint a felét tette ki. Ez szárazföldön nem volt annyira praktikus, ugyanis a nyak a víz felett nem volt stabil, viszont a vízben rettentően hatásos vadászati módszer biztosított, az őshüllő a zsákmányait lesből, precízen, teste mozgatása nélkül kapta el, majd túszerű fogai csapdába ejtették a legcsúsósabb tengeri élőlényeket is. Még egy érdekesség, hogy a hüllő orrnyílásai a feje tetején helyezkedtek el, így levegővételkor nem emelkedett ki a vízből.

Rád is jellemző, hogy egy felettebb kreatív ember vagy, aki néha a legfurcsábbnak tűnő ötleteket viszi véghez. Ezenkívül kifejezetten kitaró és rendíthetetlen vagy, nem adod fel a céljaid teljesüléséig. Talán emiatt a két tulajdonság miatt, senki sem érti hogyan, de terveid az esetek többségében működnek (az elasmosaurus is köveket nyelt le, hogy segítse a saját emésztését és lent tartották a víz alatt). Az elasmosaurus szokatlan anatómiája miatt sokáig azt hitték, hogy kígyószerűen tekergőzött, azonban később kiderült, hogy a mozgása inkább egyfajta víz alatti repüléshez hasonlított, ami segített energiatakarékosnak és stabilnak maradnia, és valljuk be te is próbálsz erre törekedni. Ha tehetnéd te is egész nap pihennél, csak a legszükségesebb esetekben mozdulnál ki a biztonságos környezetedből. Nem jellemző rád a túlvállalás, viszont amit rád bíznak általában készségesen teljesíted.

Barosaurus (33-40 pont)

A Barosaurus (azaz nehéz gyík) nem véletlenül viseli ezt a nevet, ugyanis az egyik legméretesebb, hosszú (egyek szerint meglehetősen elegáns, míg mások szerint aránytalan) nyakú és farkú, növényevő dinoszaurusz volt. Tudom, hogy érdekesen sokat beszélek az őshüllők nyakáról, viszont higgyetek nekem mikor azt mondom, hogy rengeteget lehet megtudni egy élőlényről a csontjai, különösen a nyaka alapján (főleg, ha a szóban forgó állat nem tartózkodik közöttünk, hogy valóban meg lehessen állapítani dolgokat). A Barosaurus többnyire vízszintesen tartotta a nyakát, mint a többi diplodocidae („duplagerendások”), azonban egyes feltételezések szerint képes lehetett magát meredekebben tartani a többiekénél, ami azért nagyon elismerésre méltó mert hatalmas erősségű vérnyomásra lett volna szüksége, hogy az agyába juttassa a vért. Ezenkívül karcsúbb testéhez hosszú, ostorszerű fark is csatlakozott, ami segítette az egyensúlyozásban és az önvédelemben. A Barosaurus, hasonlóan hozzád, nem kereste a felesleges izgalmakat, veszélyeket. Te is tudod értékelni a nyugodt napok szépségeit, de a stresszt is meglepően jól tudod kezelni.

Ízlelő

Koli konyha

3. rész

Unod a zacskós levest és a melegszendvicset? De nem szeretnél óráig a kolis tűzhely felett várni arra, hogy felmelegedjen, mert kiderült, hogy rossz kapcsolót tekertél el vagy be se kapcsolod az áramot?

Ha igen a válaszod bármelyik kérdésre, akkor kapd elő a kedvenc bögrédet, mert ebben a cikkben 2 szuper mikró bögrés receptet hoztunk nektek.

Dorka és Zsófi

Bögrés rántotta

Hozzávalók:

- 1 teáskanál olaj
- 2 db tojás
- 1 teáskanál majonéz (kihagyható)
- só
- bors

Elkészítés:

Kapd elő a fent említett bögrét, tegyél bele mindent (a tojást ne héjastul, de te tudod...) keverd össze, aztán irány a mikró 1-2 percre turbó fokozaton.

Tipp:

- érdemes fél percenként ellenőrizni, a kolis mikrók szeszélyességére tekintettel ;)
- felturbózhatsz sajttal, sonkával és hagymával, vagy amire telik

Bögrés fahéjas süti

Hozzávalók:

Tészta:

- 2 teáskanál vaj
- 3 teáskanál cukor
- ¼ bögre tej
- 3 evőkanál liszt
- ½ teáskanál fahéj
- ¼ teáskanál sütőpor
- 1 csipet só

Morzsa:

- 2 teáskanál vaj
- 2 evőkanál liszt
- 2 teáskanál cukor
- ¼ teáskanál fahéj
- 1 csipet só

Elkészítés:

A tésztához olvaszd meg a vajat a bögrében, tegyél hozzá minden mást, keverd össze.

A morzsához egy másik edényben olvaszd meg a vajat, add hozzá a hozzávalókat és keverd addig, amíg porózus állagú nem lesz.

A morzsa mehet a tészta tetejére és bedobhatod a mikróba 2 percre. Ellenőrzéseknél, amikor már nem ragad a villádra a tészta elkészült a süti.

Ha kipróbáljátok és van kedvetek, tegyétek ki insta sztoriba, jelöljétek meg minket rajta. Kíváncsian várjuk az elkészült műveket!

Kémiai diszciplínák, mint párkapcsolati jellemzők

A vegyészkaron megtanulhatjuk, hogy a szerelem nem más, mint egy bonyolult biokémiai reakció az agyban: dopamin, oxitocin és endorfin. De mi van, ha fordítva is igaz? A kémia szerelem!

Bence

Általános kémia - az első szerelem

Az első szerelem édes, akárcsak az általános kémia. Sok dologról először hallasz, először tapasztalod meg, és először teszed próbára magadat, úgy igazán még nem is tudod, mit szeretnél az egésztől. A végére már csak a kezdeti szépségek tartanak meg, de egyre inkább azt fogod érezni, hogy muszáj továbblépni. Ettől függetlenül mindig kedves emlékként fogod őrizni magadban, és bárkivel is hoz össze az élet, vissza fogsz utalni a nagy Elsőre.

Szervetlen kémia - narcisztikus kapcsolat

Minden olyan édesen kezdődik: szinte elhalmoz a könnyebbnél könnyebb helyzetekkel, kellemes emlékekkel. Aztán egy csapásra minden megváltozik: ahogy elhagyod az komfortzónádat jelentő főcsoportokat, hirtelen bántalmazóvá válik. Szeretnél menekülni, de akármerre nézel is, azt látod, hogy végső soron minden csak róla szól. Talán teljesen területet kell váltanod, de ha elég messzire futsz, meg lehet feledkezni róla, és talán egyszer le is száll rólad.

Fizikai kémia - hiperfixált partner

A mai világban sajnos már egyre többször fordul elő, tulajdonképpen lehetetlen elkerülni, bármennyire is szeretné az ember. Egy kicsit mindenkiben megbújik: hogy a vonatok iránti szeretet vagy a reakciósebesség, az már csak tőle függ. A legendák úgy tartják, hogy az élet hihetetlenül nehéz vele, de ha veszed a fáradságot, igazán bele lehet esni apró furcsaságaiba, és igazán tud viszont szeretni. Ugyanakkor senki sem fog hibáztatni, ha úgy döntesz, az életed másról szól, és másfajta kalandokat szeretnél átélni.

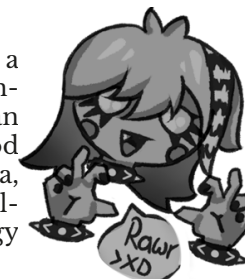
Szerves kémia - BDSM

Minden porcikáddal szerelmes vagy, kétségtelen. Hová is mennél, ha nem ide? Esténként a szobában ülve azonban egy egészen másik oldalát tárja fel: a könnyen szerethető, intelligens partner hirtelen bántani, ütlegelni és fojtogatni kezd. Szerencsédre igazi veszélyben nem vagy: minden csak kísérletezés, legyen szó akár az ostorról, akár a ciklohexán konformációiról. Legalábbis egyelőre, amíg rá nem jössz, mi is az, ami igazán beindít.

Műanyagok - a fura tag a buliból

Minden részegen kezdődött. Azt hitted, szerelem lehet a dologból, ahogy szimpatikus oldalát próbálta felvillantani, de valójában csak egy szerencsétlen lúzerről van szó, akit egyre kevésbé találsz vonzónak, ahogy a látásod kitisztul, és meglátod, hogy az a néhány tulajdonsága, ami vonzónak tűnt, tulajdonképpen csak béna próbálkozás, hogy a kedvedre tegyen, és valójában úgy, ahogy van, egy gépész ágyában lenne a helye.

Analitikai kémia - akivel érdemes házasságot kötnöd

Sosem tűnt annyira vészesnek, de fiatalként még nehéz felmérni, mi számít igazi értéknek. A dolgok talán kínosan, túlságosan is triviálisan kezdődnek, de ahogy egyre több időt töltesz a társaságában, rájössz, hogy tulajdonképpen igazán kellemes. Talán nem ő hozza el a legnagyobb kalandokat az életedben, és sosem fogsz úgy igazán összegabalyodni vele, de ettől még érdemes igazán közelről megismerned. Bármi legyen is az ideálad, ő horgonyyszerű, stabil pont lesz az életedben, akivel közös kalandjaitok egy életre szólnak.

A Nagy Medvesajt Teszt

Gyermekkorunk meghatározó ízei közé tartozik a Medve sajt. Senkinek nem kell bemutatni a jól ismert kör alakú dobozt, benne a kis becsomagolt ömlesztett sajtcsikkecskékkal. Be kell vallanom, a sok Karimi és Smack leves kiszorította a diétából az istenek harmadik eledelét, a macisajtot. Azonban a minap kedvet kaptam hozzá, így fel is kerestem a Sparban a sajt-szekciót. Legnagyobb meglepetésemre a natúr ízesítésen kívül még több mint fél tucat változat mosolygott le rám a polcra. Különösen a "Medve Fit" proteines verzió megpillantása után szaladt fel a szemöldököm. Felmerült bennem a kérdés, hogy vajon a különböző ízesítések megközelítik-e az eredetit, esetleg van, ami túl is szárnyalja? Így született meg az első hivatalos Nagy Medvesajt Teszt. Fogadjátok szeretettel!

Andi

NATÚR

8/10

Nem emlékeztem, hogy ez ennyire sajt ízű. Első harapásra intenzív íz fogadja a fogyasztót, nekem talán túl intenzív is magában. Ettől függetlenül hozza a megszokott nosztalgikus ízelményt. Lágy, krémes textúra. Szeretjük, imádjuk.

LAKTÓZMENTES NATÚR

4/10

Sokkal savanykásabb ízű, és kevésbé puha, mint a sima natúr. Olyan savanyú volt, hogy a biztonság kedvéért megnéztem, nem citromos ízesítésű-e véletlenül. Mélységes csalódás. Ha laktózérzékeny lennék, sírnék a hűtő előtt.

MEDVE FIT PROTEIN

7/10

Enyhén medvetalp szagú, közepesen omlós. Tavaszi medvebocra emlékeztető gyengédség. Külön elismerés, hogy nincs kartondoboz íze, mint a "protein" feliratú termékeknek általában. A natúrnál sokkal gyengébb íze van. Összességében kellemes élmény magában, kenyérral viszont már túl semmilyen az íze. 50 %-kal kisebb zsírtartalom, úgyhogy biztos egészséges.

TEJSZÍNES

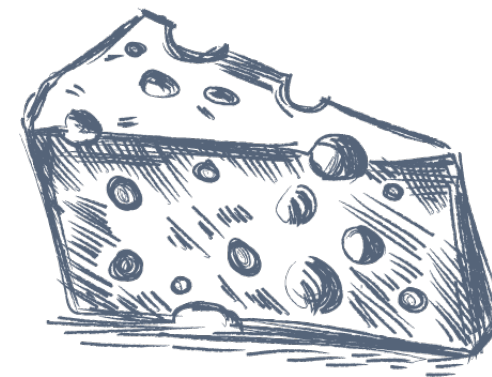
9/10

Nagyon finom. Nem olyan erős az íze, mint a natúrnak, de nem is olyan jellegtelen, mint a proteinesnek. A kettő között tökéletesen félúton van. A textúra kellemesen selymes. Mélyen ajánlom, nagyon alulértékelt medvesajt változat.

ZÖLDFŰSZERES

9/10

Az élelmiszermérnök, aki kiszámolta a sajt-zöldfűszer arányt, fizetésemelést érdemel, mert ez nagyon el lett találva. Az íz kiváló, a textúra lágy. Reggeli pirítóásra ideális választás.

TÉLISZALÁMIS

10/10

Pick szalámmal nem lehet tévedni. Szalámi jó + sajt jó = szalámis sajt jó. A kis szalámidarabkák teszik fel a pontot az i-re. Tökéletes, nulla negatív kritika. A legjobb medvesajt.

SONKÁS

6,5/10

Egy kicsit műfüst íze van, de legalább van. Inkább füstös, mint sonkás, de ezt így mégsem írhatták rá a csomagolásra. Összességében nem rossz, de nem is nagyon jó.

PAPRIKÁS

7/10

Kétszer csíp. Az első pár másodpercben a sajt beburkolja a csípős részt, aztán mikor kinyitnád a szádat, hogy hengej, hogy "ez nem is csípős", akkor inkább rögtön be is csukod, mert megérkezik a paprika. Én nem bírom a csípőset, úgyhogy egy falat elég is volt, de a paprikás íz kifejezetten finom volt. Ez egy megosztó medvesajt, ezért kérdőjeles értékelést kap. Ha szereted a csípőset, valószínűleg ez is ízleni fog.

Tipp: Próbáld ki a Medve sajtot Lays sós chipsszel!

Effortless how to:

Naprendszerünk bolygóinak kolonizációja part 2

Üdvözlök mindenkit újra az elméleti terraformálás boncolgatásában, remélem mindenki tükön ülve várta a következő részt. Ebben a cikkben, egy a Vénusznál jóval népszerűbb bolygót választottam magunknak, amiről a popkultúrában sokkal több találgatás, ötletelés található, pedig kevésbé hasonlít a Földhöz mint az Esthajnalcsillag.

Ancsa

Gyors emlékeztető:

- Akkor tekintjük sikeresnek a terraformálást ha védőfelszerelés és oxigénpalack nélkül, a felszínen, a szabadban tudunk sétálni.
- Ehhez általában sok átalakításra és rengeteg időre van szükségünk, mert a Naprendszerünkben található bolygók nem hasonlítanak annyira a Földre mint szeretnénk.
- A legfontosabb természetes lakhatósági kritériumok közé a következőket soroljuk: Adott csillag (jelen esetben a Nap) lakhatósági zónájában található, megfelelő méretű kőbolygó, aminek belsejében egy aktív, a Földéhez hasonló belső mag van. Ezek a változók befolyásolják a hőmérsékletet, és azon keresztül kis mértékben a nyomást, a gravitáció nagyságát és a viszonylag stabil tektonikus lemezeket. Míg a Vénusz esetében ezek a paraméterek elégségesen hasonlítottak a Földéhez, a következőben látni fogjuk, hogy lehet ezeket minimálisan ignorálni.
- Viszont senki se csüggedjen el, ugyanúgy szükség van az atmoszféra alakítására, a felszín formálására, bioszféra betelepítésére.
- A kedvemért ismét tegyük fel, hogy a technikailag (majdnem) minden lehetséges és végtelen mennyiségű nyersanyag, idő és energia áll rendelkezésünkre.

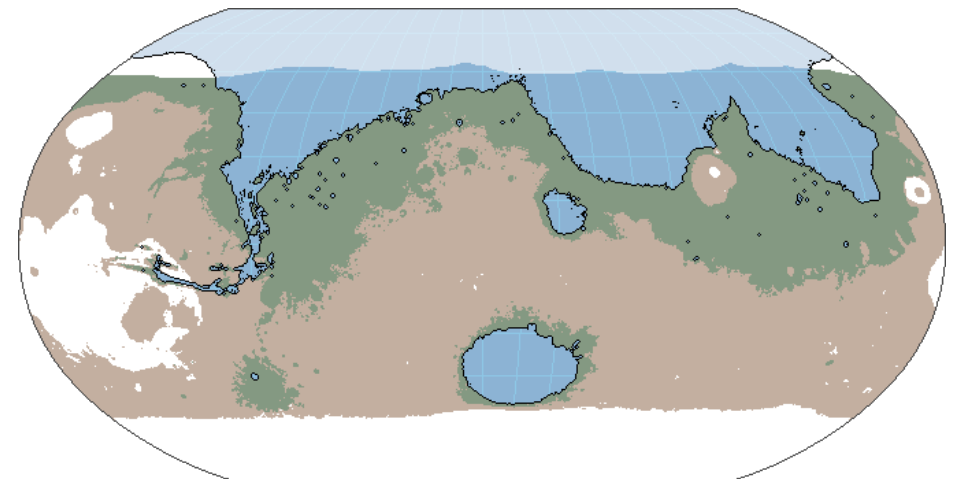
A Vörös bolygó terraformálása egyszerűen és roppantul praktikusán

A Mars a negyedik bolygó a Naptól számítva, a Föld utolsó külső szomszédja az aszteroida övön belül. Hőmérséklete rendkívül ingadozó (-125 és +20 °C között), átlagosan körülbelül -63 °C, ami nem jó, de nem is tragikus. Egy marsi nap (más néven sol) 24 óra és 39 perc ami meglepően hasonló a földihez.

A Mars egyéb adatai már jobban különböznek a Földétől mint a Vénuszé.

Név:	Föld	Mars	Összehasonlítás (Földet vesszük 1-nek)
Átmérő (km):	12 742	6791,4	0,533
Térfogat (km ³):	1,08*10 ¹²	1,63*10 ¹¹	0,151
Tömeg (kg):	5,97*10 ²⁴	6,41*10 ²³	0,107
Sűrűség (g/cm ³):	5,51	3,93	0,713
Felszíni gravitáció (m/s ²):	9,81	3,7	0,377
Keringési idő (nap):	365,25	687	1,856
Távolság a Naptól (km):	149,6*10 ⁶	227,9	1,524

A Mars (mint a Föld) három fő részre osztható: kéreg, köpeny és mag. Miniket jelenleg a legutolsó érdekel, mivel egy bolygó magja nagyon sok mindent befolyásol. Míg a Föld magja két részből áll, egy külső folyékony és egy belső szilárd rétegből, addig a Marsé (az InSight küldetés mérései alapján) kevésbé sűrű, valószínűleg teljesen folyékony vas/nikkel/kén alkotja és sokkal több könnyű elem található benne, ami miatt alacsonyabb az olvadáspontja, és hőmérséklete.

Táblázatban összefoglalva (mert szerintem úgy sokkal könnyebb összehasonlítani):

Név	Föld	Mars
mag sugara (km)	3480	kb. 1800
bolygó sugarához hasonlítva	0,55	0,5
részei	külső folyékony réteg	teljesen folyékony mag
	belső szilárd mag	
összetétel	főleg vas és nikkel	vas, nikkel, kén (oxigén, hidrogén, szén)
hőmérséklet (°C)	kb. 5000	kb. 1500-2000

Ez igazából azért kellemetlen számunkra, mert a Marsnak nincs saját mágneses tere, ami védhetne minket a napszéllal szemben a felszínen, és semmi nem akadályozza meg a légkör lefújását. Ezt sajnos jelenleg nem tudjuk megoldani. Viszont valamilyen szinten tudjuk pótolni, egy, a bolygó elé helyezett mesterséges „mágneses esernyő”-vel. Ilyen egyszerű!

Ha a Napból származó radioaktív sugárzás többé nem probléma, a Mars egyébként egész kényelmes hely lehet.

Jó, nyilván még helyre kell pofozni pár dolgot.

Szerencsére a planéta egyszer régen (Noachian korszakban) nagyon hasonlított a Földhöz. Felszínén tavak, folyók voltak találhatóak, amiknek víztartalma mára már vagy elszökött az űrbe, vagy jéggé fagyva a talajba kötődött. Sajnos az elszökött vizet már nehezen tudnánk visszaszerezni, viszont a bolygón maradt jéggel is csodákat tehetünk, ha képesek lennénk felmelegíteni, folyékony halmazállapotúvá tenni. Erre számos megoldás van, pl. nagyteljesítményű lézerek, mikro- vagy rádióhullámú melegítés, nukleáris hőforrás, üvegházhatást okozó gázok felszabadítása (vagy együtt az összes). Ez egy nagyon körülményes folyamat, hiszen ha rosszul csináljuk a melegítés hatására a jég szublimálhat és a jó, folyékony víz helyett gőz keletkezik, ami esélyes, hogy elszállna. Mi viszont ebben a cikkben elméletben mindent jól csinálunk, tökéletes mennyiségű energiával, megfelelő ideig melegítünk, és a korábban említett mágneses esernyőnk is hibátlanul működik.

Másik kritikus pont a bolygó légköre, mivel az alából nagyon ritka (0,75%-a a földinek), nagyrészen szén-dioxid alkotja, de nyomokban fellelhető oxigén és víz. Emlékeztek amikor azt mondtam, hogy jeget fogunk melegíteni? Hazudtam. Sokkal több mindent fogunk felmelegíteni. A Mars felszíne vulkanikus eredetű, bazaltos kőzetekből áll, amik rengeteg oxigént tartalmaznak, oxidokba kötve, amit hiba lenne veszni hagyni. Ha az előző bekezdésben említett módszereket most kisebb felületen, de nagyobb intenzitással működtetjük és a kőzeteket megolvasztjuk (1500-1700 °C-ra), elektrolízis segítségével felszabadítható lenne a kötött oxigén. Persze alaposan figyelve, hogy csak a szükséges mennyiséget olvassuk meg, ugyanis a Marsnak igazán nincs szüksége rá, hogy még kisebb legyen. Ha nem szeretnénk ártani a felszínnek, akkor importálhatunk oxigént, vagy a Vénuszról CO₂-t, amit később cianobaktériumok segítségével oxigénné alakíthatunk.

Így már a bolygó légkörét számunkra már majdnem lélegezhető formába hoztuk. A folyékony vízbe a cianobaktériumokon kívül denitrifikáló baktériumokat telepítünk, mert a nitrogén elég fontos. Ezután a talajt trágyázzuk, és meg is vagyunk.

Persze a Marson sosem lesz olyan erős a gravitáció mint a Földön vagy a Vénuszon, viszont én most csak ezért nem irányítanék bele a planétába egy kisbolygót tömegnövelés címszó alatt. Ha nagyon érzékenyek vagyunk a gravitációra (vagy inkább a hiányára), akkor építhetünk forgó lakómodult (valahogy, amibe most nem megyek bele, mert a feladat teljesítve van).

Gratulálok, elméletben, egyszerűsítésekkel, kerekítésekkel sikeresen kolonizáltuk a Marsot. Csupán párezer évbe telt.

Groteszk teremtetéstörténet

Márk

... és Isten megteremtette a vörös manót. Egyet teremtett belőle és a Marsra teremtette, hogy magányos legyen. Adott neki dolgos kezeket, hogy házat építhessen. Adott neki szemet, hogy gyönyörködhesen a tájban. Adott neki lábat, hogy bejárassa a Marsot. Adott neki gondolatokat, hogy fejét megtöltse, idejét lekösse. S végül adott neki hosszú életet, hogy megérthesse az egész világot.

A szöveget a vörös manó róttá egy marsi pergamenre. Hálás volt mindenért, amit Istentől kapott. Mert a vörös manó hitt Istenben. Már nem emlékezett arra, hogy mikor került a Marsra. Nem bánta az egyedül létet sem, bár, ha nagyon hatalmába kerítette a magány, távcsövét le-letekintett a Földre és nézegette a hangyaként futkározó embereket. Volt egy apró rakétája is. Néha felszállt vele, s bejárta a naprendszer minden bolygóját, kivéve a Földet.

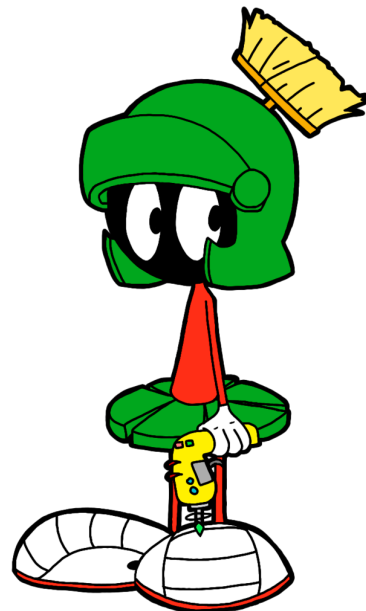
Egy nap azonban úgy döntött, hogy mégis meglátogatja a földieket. Nem kommunikál velük, csak megfigyeli, megnézi őket közelebbről. Osszepakolta az úticomagját, bezsűfolta a rakétába, majd végül beszállt maga is és elhagyta a bolygóját. A rakétája apró volt. Apró, mint ő maga. Kívülről rozsdavörös, akárcsak a Mars. Mikor megérkezett, finom port kavarva tette le a rakétát. Miután kiszállt, járművét letakarta levelekkel és ágakkal, hogy az emberek ne találhassák meg. Végül felvette áruháját, melyben ő is embernek látszott, s elindult a közeli város irányába.

Két hónappal később tért vissza. Leszedegette a fonnyadt leveleket, levette áruháját, és bekászálódott a rakétába. Kifejezéstelen arccal nyomta meg a piros gombot, s a jármű, vörös lángcsóvát hagyva maga után, elhagyta a Föld légkörét. Túl sokat látott a Földön ahhoz, hogy továbbra is békésen rohangáló hangyaként nézzen az emberekre.

Mikor hazaért a Marsra, kipakolta maradék készleteit és bevonult a házba. Másnap reggel kijött, de arca már valamivel kevésbé volt szomorú, kezdte megemészteni a földi eseményeket. Elment a hegyekbe, és csak két óra múlva jött vissza. Kezében egy toll volt. Földi toll. Egyszer még a Holdon találta. Most készült másodszor használni. Tudott írni, bár nem emberi betűkkel, hanem marsi rúnákkal, melyeket maga sem tudta honnan tanult meg. Egyszerűen csak benne voltak a fejében, amióta csak az esztétudta. Bement a házba és írni kezdett:

... és Isten megteremtette az embert is. Adott neki kezet, hogy rombolhasson, és ütlegelhesen vele. Adott neki lábat, hogy az erkölcsöt felrúghassa. Adott neki szavakat, hogy társát ócsárolhassa. Adott neki gondolatokat, hogy pusztítson velük. Adott neki ügyességet, hogy fegyvert készíthessen. Furfangot, hogy társait törbe csalja. Adott neki erőt, hogy a gyengébbet elnyomhassa. Megadott neki minden szépet és jót, hogy elcsúfíthassa. De az ember nem volt hálás. Többet akart, pedig mindene megvolt.

A vörös manó csöndesen letette a tollat és kilépett a házból. Megállt a ház előtt és leült egy poros kőre. Körülötte a Mars szokásos, zord, sziklás arcát mutatta. A finom vas-oxid port a marsi szél hébe-hóba felkapta, odébb reptette, majd letette egy hasadékban vagy szirten. A manó hosszasan fürkészte az eget, és nézte, ahogy a vöröslő nap alábukik a vörös hegyek mögé.

	1	6	6	8		8	6	6	1
	7	5	3	3	19	3	3	5	7
232									
7									
7									
7									
7									
7									
5									
3									
111									
111									
111									
212									
212									
212									
313									
7									
5									
3									
1									

Találkozzunk az 59. Műgyetemi Állásbörzén

2026. március 10-11.

BME K épület
BME Q épület

*A terved itt válik
valósággá.*

muegyetemiallasborze.hu

 Műgyetemi Állásbörze

 [muegyetemiallasborze](https://www.instagram.com/muegyetemiallasborze)

 Műgyetemi Hallgatói Kft.

Vegyél egy nap
2 kávé,
**ÉS A HARMADIKAT
hadd fizessük mi!**

Az akció egy napon belül, a BME
kampusz területén lévő büfékben,
a nyitvatartási idő alatt érvényes.

K büfé | Z büfé | R büfé | E büfé | Q büfé | I büfé